

Τας θύρας! Τας θύρας! - Μητροπολίτου Χαλκίδος Χρυσοστόμου

/ [Γνώμες](#)

Γνωστή είναι η προτροπή του λειτουργού σε όσους εκκλησιάζονται και μετέχουν στην ζωή της Εκκλησίας. Είναι ένα παράγγελμα, το οποίο εκφωνείται από τον λειτουργό εδώ και αιώνες. Είναι μια προσταγή προς τους αρμοδίους, να προσέξουν ώστε να ευρίσκονται στον Ιερό Ναό μόνον όσοι έχουν τις προϋποθέσεις να συμμετάσχουν στην αναίμακτη θυσία του Χριστού και να κοινωνήσουν το σώμα Του και το αίμα Του, δηλαδή, οι βαπτισμένοι πιστοί.

Μόνον, λοιπόν, οι άθεοι και οι άπιστοι και οι μη μυημένοι ακόμη στην πίστη και οι Κατηχούμενοι δεν μπορούσαν και δεν μπορούν να μετέχουν στο Ιερό Μυστήριο.

Οι Κατηχούμενοι, ωστόσο, ήσαν παρόντες στο πρώτο μέρος της θείας Λειτουργίας, στην διακονία και την προσφορά του Λόγου.

Η Εκκλησία ονομάζει άγιον τον Ιερό Ναό και δέεται για όσους εισέρχονται σ' αυτόν μετά πίστεως, ευλαβείας και φόβου Θεού και για όσους αγαπούν την ευπρέπειά Του. Τον θεωρεί Οίκον του Θεού, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι περιορίζει την

πανταχού Θεϊκή παρουσία. Ο Ίδιος ο Κύριος τον Ναό τον ονομάζει οίκον του Πατρός Του και μάλιστα τον υπερασπίζεται από εκείνους οι οποίοι τον έχουν μετατρέψει σε οίκον εμπορίου ή σπήλαιον ληστών και τους εκδιώκει με αυστηρότητα και βίαιο τρόπο. (Μάρκ. ια΄,17 και Ιωάν. β΄,16). Αυτούς μόνον αντιμετωπίζει με την δέουσα αυστηρότητα, ενώ όλους τους ανθρώπους τους προσκαλεί προς τον εαυτό Του με στοργικό ενδιαφέρον και αγάπη. «Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμάς» (Ματθ. ια΄, 28). Επιθυμεί να γεμισθεί ο οίκος Του (Λουκ.ιδ΄,23) και γι' αυτό διατάζει τους υπηρέτες Του, όχι απλά να μην εμποδίσουν την είσοδο σε κάποιον, αλλά να εξέλθουν εις τας οδούς και τας ρύμας και να μαζέψουν τον κάθε περιθωριακό και κατατρεγμένο, τους πτωχούς, τους αναπήρους, τους τυφλούς και χωλούς (Λουκ.ιδ΄, 23) και να τους φέρουν μέσα και να τους περιποιηθούν. Ο Ίδιος, μάλιστα, ο Χριστός παραθέτει για χάρη τους δείπνο γαμήλιο, μέγα! Η πρόσκληση αυτή απευθύνεται σε όλα τα έθνη!

Ο Ναός ήταν ά-συλος ακόμη και στον προχριστιανικό κόσμο. Στην αρχαιότητα, πράγματι, τα ιερά των θεών ήσαν απαραβίαστα και πρόσφεραν την σεβαστή προστασία της θεότητας σε κάθε φυγάδα και καταδιωκόμενο, ακόμη και αν ήταν δούλος! Αν αυτά ίσχυαν τότε, πολλώ μάλλον ισχύουν μετά Χριστόν, που τα αρχαία παρήλθεν και γέγονε τα πάντα καινά (Β΄ Κορ. ε΄, 17). Η Εκκλησία, ακόμη και ο περίβολός της, από τα πρώτα χριστιανικά χρόνια είναι καταφύγιο των πάντων, ακόμη και των εγκληματιών και ουδείς μπορούσε να εμποδίσει την προσέλευσή τους ή να παραβιάσει τον ιερό χώρο και να εισέλθει προκειμένου να τους συλλάβει... Ακόμη και αυτός ο Ευτρόπιος, που όταν είχε την δύναμη της εξουσίας θέλησε να καταργήσει το άσυλο και απαραβίαστο του Ι. Ναού, όταν πλέον έχασε την εξουσία και κινδύνευε και αυτή η ζωή του, στην εκκλησία κατέφυγε τρομαγμένος και ζήτησε και ασφαλώς έλαβε προστασία... **Η Εκκλησία, την οποία κατεδίωξε, άνοιξε την αγκαλιά της στο πρόσωπο του ιερού Χρυσοστόμου και τον δέχθηκε...**

Ο Ιερός Ναός είναι Οίκος Θεού και όχι ιδιοκτησία κανενός μας και ο Θεός έχει προσκαλέσει όλους μας, λέγοντας «Δεύτε προς με πάντες» και έχει διαβεβαιώσει ότι «τον ερχόμενον προς με ου μη εκβάλω έξω....» (Ιωάν. στ΄,37). Συνεπώς, «Τις ημάς χωρίσει της αγάπης του Χριστού;» (Ρωμ.η΄, 35) και «Τίς εγκαλέσει κατά εκλεκτών Θεού;» (Ρωμ. η΄, 34).

Ο Θεός είναι πατέρας μας και το δικό Του σπίτι είναι και δικό μας σπίτι!

Εμείς, σαν παιδιά Του, βέβαια, οφείλουμε να δείξουμε φιλότιμο και να μην λείπουμε από την Εκκλησία και να φροντίζουμε να είναι ευπρεπές το ένδυμα της ψυχής μας...(Ματθ. κβ΄, 12) και να μην ξεχνούμε ότι και εμείς οι ίδιοι, αλλά και οι

συνάνθρωποί μας, είμαστε έμψυχοι Ναοί του Θεού (Β΄ Κορινθ. στ΄, 16).

Μητροπολίτου Χαλκίδος Χρυσοστόμου